

być urządzona w umywalni dla kobiet kabina higieny osobistej wyposażona w bidet, umywalkę z ciepłą bieżącą wodą i miską ustępową. Na każde następne 200 kobiet należy urządzić dodatkową kabinę.

2. Powierzchnia kabiny, o której mowa w ust. 1, nie może być mniejsza niż 2,4 m².

§ 38. 1. W zakładzie pracy zatrudniającym na jedną zmianę więcej niż dwadzieścia kobiet w jednym budynku należy urządzić pomieszczenie z miejscami do wypoczynku w pozycji leżącej dla kobiet w ciąży i karmiących matek, przyjmując co najmniej jedno miejsce na każdych trzysta kobiet zatrudnionych na jednej zmianie, lecz nie mniej niż jedno miejsce.

2. Powierzchnia pomieszczenia, o którym mowa w ust. 1, nie może być mniejsza niż 8 m².

§ 39. W pomieszczeniach higieny osobistej kobiet oraz w pomieszczeniach, o których mowa w § 38, należy zapewnić przynajmniej dwukrotną wymianę powietrza w ciągu godziny.

Rozdział 7

Palarnie

§ 40. 1. Palenie tytoniu w zakładach pracy jest dozwolone wyłącznie w odpowiednio przystosowanych pomieszczeniach (palarniach) lub w innych wyodrębnionych miejscach wyposażonych w dostateczną ilość popielniczek.

2. Palarnie lub miejsca przeznaczone do palenia tytoniu powinny być usytuowane w sposób nie narażający osób niepalących na wdychanie dymu tytoniowego.

§ 41. W palarni powinno przypadać co najmniej 0,1 m² powierzchni podłogi na każdego pracownika najliczniejszej zmiany, z tym jednak, że powierzchnia poszczególnych pomieszczeń przeznaczonych na palarnie nie powinna być mniejsza niż 8 m².

§ 42. W palarni należy zapewnić przynajmniej dziesięciokrotną wymianę powietrza w ciągu godziny.

Rozdział 8

Pomieszczenia do prania, odkażania, suszenia i odpylania odzieży roboczej i ochronnej

§ 43. 1. Jeżeli przeznaczona do prania odzież robocza lub ochronna może stać się powodem skażenia innej odzieży pranej jednocześnie lub jeżeli jest ona szczególnie zabrudzona, a także gdy wymagają tego specjalne względy higieny produkcji, w zakładzie pracy powinna być urządzona specjalna pralnia odzieży wyposażona w urządzenia mechaniczne do prania.

2. Przy pralni należy zapewnić możliwość odpylania, degazacji, dezynfekcji, suszenia oraz naprawy odzieży roboczej i ochronnej.

3. W zakładzie pracy, w którym odzież pracowników jest narażona na zanieczyszczenie substancjami trującymi, należy stosować urządzenia służące do neutralizacji tych substancji.

Rozdział 9

Pomieszczenia do ogrzewania się pracowników

§ 44. 1. Przy pracach wykonywanych na otwartej przestrzeni lub w nie ogrzewanych pomieszczeniach należy zapewnić pracownikom w pobliżu miejsc pracy pomieszczenia umożliwiające im schronienie się przed opadami atmosferycznymi, ogrzanie się oraz zmianę odzieży. Pomieszczenia te powinny być zaopatrzone w urządzenia do podgrzewania posiłków.

2. W pomieszczeniach do ogrzewania się pracowników powinna być zapewniona temperatura co najmniej 16°C (289 K), a na każdego pracownika najliczniejszej zmiany powinno przypadać co najmniej 0,1 m² powierzchni, przy czym całkowita powierzchnia pomieszczenia nie może być mniejsza niż 8 m².

3. W razie gdy ze względu na rodzaje prac wykonywanych na otwartej przestrzeni w okresie zimowym nie jest możliwe zapewnienie pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, należy zapewnić pracownikom w pobliżu miejsca ich pracy odpowiednio urządzone źródła ciepła, przy zachowaniu wymagań ochrony przeciwpożarowej.

845

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 września 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zezwoleń na produkcję, wprowadzanie do obrotu i na przywożenie z zagranicy niektórych środków spożywczych.

Na podstawie art. 5 ust. 2, art. 11 ust. 3 i art. 12 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1992 r. Nr 33, poz. 144

i Nr 91, poz. 456 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369 i Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 grudnia 1973 r. w sprawie zezwo-

leń na produkcję, wprowadzanie do obrotu i na przywożenie z zagranicy niektórych środków spożywczych (Dz. U. Nr 51, poz. 293 i z 1987 r. Nr 2, poz. 16) po § 21 dodaje się § 21a w brzmieniu:

„§ 21a. 1. Do 31 grudnia 1997 r. środki spożywcze i używki o odmiennych cechach zdrowotnej jakości niż określone w przepisach obowiązujących w kraju, przywożone z zagranicy w celu wprowadzenia do obrotu na terenach dotkniętych powodzią w lipcu 1997 r. lub z przeznaczeniem dla osób poszkodowanych w wyniku tej powodzi, mogą być wprowadzane do obrotu po uzyskaniu zezwolenia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, może złożyć jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna, zamierzająca wprowadzić do obrotu środek spożywczy lub używkę.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

1) pełną nazwę i adres producenta lub wprowadzającego do obrotu ze wskazaniem państwa, w którym środki spożywcze lub używki mają być nabyte,

2) nazwę środka spożywczego lub używki oraz ich receptury,

3) określenie zakresu, w jakim środek spożywczy lub używka nie odpowiada obowiązującym w Polsce wymaganiom w zakresie warunków zdrowotnych żywności i żywienia,

4) określenie ilości środka spożywczego lub używki, które mają być przywiezione z zagranicy,

5) deklarację producenta dotyczącą parametrów fizykochemicznych oraz zanieczyszczeń chemicznych i mikrobiologicznych,

6) orzeczenie właściwego organu sanitarnego państwa producenta o braku zastrzeżeń z punktu widzenia ochrony zdrowia i życia człowieka oraz stwierdzające, że środek spożywczy lub używka są dopuszczone do żywienia ludzi w kraju producenta,

7) próbkę środka spożywczego lub używki.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *R. J. Żochowski*

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Redakcja: Departament Legislacyjny Rządu, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa, P-29
Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, fax 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa